

NOORD-BRABANDER.

Dingsdag 4 Februarij.

DICERE VERUM QUID VETAT?

HORATIUS.

KERKELIJKE STAAT.

R O M E.

Zondag den 29 December jl. deed de H. Vader op het Vatikaan door den heer *Natali*, Secretaris der Rits een decreet afkondigen, waarbij twee wonderen, bewerkt door de iusschenkomst van de eerwaarde zuster *Maria Franciska* der wonden van den Zaligmaker, voor bewezen verklaard werden.

Deze beide wonderen hebben te Napels plaats gehad. De eerste is de genezing geweest eener verouderde en volstreckte blindheid, de tweede eene plotselinge en volkomene genezing eener verlamming met verlies van spraak. De eerwaarde was geprofeete van den derden regel van Alcantara en stierf in 1791.

Bij deze afkondiging waren tegenwoordig de kardinaal *Pedicini*, prefect van de Congregatie der Rits, en rapporteur der zaak, Mgr. *Prattini*, promotor des geloofs, Coadjutor en vele andere prelaten en personaadjes van het pausselijke hof.

GRIEKENLAND.

A T H E N E, den 12den Januarij.

De onverwachte arrestatie van *George Capodistrias* (de broeder van den voormaligen president van Griekenland) en van den Kolonel *Nikitas* (bekend onder den naam van Turcophages) hebben aan overdrevene geruchten tot zamenzwering aanleiding gegeven, die door andere arrestaties, huiszoekingen en militaire voorzorgsmaatregelen eenige waarschijnlijkheid hebben verkregen. — Daar de prokureur des Konings met de stoomboot *Otto* vertrokken was, zonder dat iemand wist waar naar toe en waarom, vermeende men dat zulks was om andere personen te arresteren. Zie hier hetgeen men tot heden beweerd als zeker over deze zamenzwering te weten: Bij de huiszoeking bij *Georges Capodistrias* heeft men, onder zijne papieren, tessen bladen gevonden in het grieksch gescreven, waarop de geheele organisatie van een geheim genootschap was aangeduid. Daarop bevonden zich de beweeggronden en het doel, de buitengewone middelen, het aannemen en den eed der leden. De leus van het genootschap is: *Philorthodoxia* (orthodoksche vrienden) en deszelfs voorgewend doel, de verdediging van den grieksch godsdienst, onder welke men eene geheele verandering in het inwendige bestuur des lands en eene omwenteling in de turkse aangrenzende provincien van Epirus, Maedonie en Thessalie wilde bewerken. Tot dat einde had men drie presidenten benoemd, die andere ondergeschikte autoriteiten moesten benoemen.

Elk lid was verplicht zich van 100 patroonen te voorzien, waarvan bij 40 bij zich moest dragen en de overige bewaren. Deze stukken bevatten nog andere bepalingen, waarover men nog meer stellige inlichtingen verwachtte.

In de papieren van *Nikitas* heeft men niets gevonden betrekkelijk het geheim genootschap.

De reis van den prokureur des Konings zou ten gevolge gehad hebben, de verrassing der medepligtigen op de eilanden Paros, Egina en Spezzia en het in beslag nemen van belangrijke papieren. De dagbladen beschuldigen den minister van binnenlandsche zaken, dat hij geene maatregelen tegen deze zamenzwering genomen heeft, hoezeer hij door de gendarmen daarvan was verwittigd geweest. Men geloofde derhalve dat de Minister *Glarakis* zijn post niet zal behouden. De afzetting van *Axiottis*, gouverneur van Attika, wordt aan verwaarloozing toegeschreven.

De *Courrier* een ministerieel blad, is gemagtigd om de volgende verklaring, die bij geschrifte is medegedeeld, aan al de diplomaten en Gouverneurs der provincien bekend te maken.

Athene 9 Januarij. Dezer laatste dagen is het gezag over het bestaan van een geheim genootschap onderrigt geworden, hetwelk zich onder den naam van *Philorthodoxia* heeft gevormd en ten doel heeft om de provincien van den Epirus, Thessalie en Maedonie in opstand te brengen. Het gouvernement heeft dadelijk de krachtadigste maatregelen tegen de uitvoering der gevaarlijke denkbeelden van dit schuldig genootschap genomen en de geregtelijke autoriteiten gaan voort met de gestrengste onderzoekingen te doen. Wij kunnen derhalve het publiek, op dit oogenblik, ten aanzien der gevolgen dier dwaze handelingen, volkomen gerust stellen.

ENGELAND.

LONDEN, den 30sten Januarij.

Naar men verzekert, is tusschen den Russischen buitengewonen gezant, den heer *de Brunow*, en lord *Palmerston* eene overeenkomst betrekkelijk de zaken van het Oosten gesloten, de bespoediging van welk traktaat aan uit St. Petersburg ontvangen instructien wordt toegeschreven.

In het Hoogerhuis is door lord *Brougham* op nieuw eene petitie van den heer *R. Owen* ter tafel gelegd, waarin deze er op aandringt dat de grondstellingen der Socialisten door eene commissie uit dat Huis onderzocht zullen worden. Zijn Lordschap zelf zag echter het nut van zoodanig onderzoek niet in, waarover de Bisschop van Exeter zijn leedwezen betuigde, die aan de redewisseling over deze zaak een einde maakte door aan te kondigen dat hij den 3den Februarij eene motie doen zou, om de Hooge Regering te verzoeken, dat zij de wet tegen de verspreiding van Godlasterlijke leerstellingen mogt handhaven, en de zedelijkheid en godsdienstigen zin der ingezetenen beschermen.

Vervolgens is de tweede lezing der wet op de naturalisatie van Prins *Albert van Saxe-Coburg* voorgesteld, maar de Hertog van *Wellington* en Lord *Brougham* verzetten zich tegen de onmiddellijke afdoening dezer zaak, naardien hun gebleken was dat het ontwerp eene bepaling behelsde, die een nader onderzoek vereischte, namelijk, dat H. M. zou gemagtigd worden om dien Prins, levenslang, zoodanigen rang na haren eigen persoon, in het parlement en elders, te geven, als haar goed zou dunken. Lord *Brougham* merkte onder anderen aan dat, bijaldien een mannelijk erfgenaam der kroon geboren mogt worden, een vreemde Prins, in het parlement of den raad, ten gevolge dezer bepaling, welligt den voorrang boven dien aanstaanden Koning zou bekleeden. De verdere behandeling is nu eenige dagen verschoven.

Dienzelfden dag heeft het Lagerhuis zich in comité met het voorstel bezig gehouden, om prins *Albert* een jaargeld van vijftigduizend ponden sterling toe te staan. De heer *Hume* betuigde zijn leedwezen dat, na de erkenning in de troonrede, dat in vele oorden des Lands nijpend gebrek heerschte, thans eene zoo aanmerkelijke som voor het onderhoud van den Gemaal der Koningin gevraagd werd. Het kon, volgens hem, niets anders, of zulks zou algemeen misnoegen verwekken. Hij sloeg voor, het jaargeld op een en twintigduizend ponden te verminderen en het alzo met dat der Hertogen van koninklijken bloede gelijk te stellen. Dit amendement, dat door den heer *Williams* ondersteund werd, is echter met driehonderd en vijf tegen acht en dertig stemmen verworpen. Maar het vervolg leerde weldra dat zulks geenszins uit de gezindheid der meeste leden van het Huis voortkwam, om de gevraagde som geheel toe te staan, want een nader voorstel van den heer *Sibthorp*, om haar op dertigduizend ponden te verminderen, ging met de groote meerderheid van tweehonderd twee en zestig tegen honderd acht en vijftig stemmen door, in weerwil der pogingen van den minister *Russell*, om uit vroegere voorbeelden te bewijzen, dat de eisch van vijftigduizend ponden niet te hoog was. In den loop der beraadslagingen over dit onderwerp ontstond eene levendige woordenwisseling tusschen dien Minister en sir *R. Peel*, die hem van persoonlijke beledigingen jegens hem en zijne vrienden beschuldigde. Laatstgenoemde spreker was insgelijk van gevoelen, dat een jaargeld van dertigduizend ponden voldoende was, daar men de bevoegdheid behield om het later, naar omstandigheden, te vermeerderen.

— De *Globe* van Londen bevestigt de tijding der ontruiming van St. Sebastiaan en de Passages.

De troepen der marine die in Spanje waren, zijn op dit oogenblik op weg om naar Engeland terug te keeren.

FRANKRIJK

P A R I J S den 1sten Februarij.

Het is zeker dat de heer *Guizot* tot de ambassade van Londen benoemd is. In de gewichtige omstandigheden, waarin Frankrijk thans ten aanzien der vreemde staatkunde verkeerd, was het noodzakelijk geworden, dat Frankrijk bij een engelsch gouvernement door een man van zulk belang vertegenwoordigd werd.

Indien het engelsch ministerie eenigzins aarselt om de belangrijke onderhandelingen met Rusland af te weeren, is zulks omdat hetzelfde waarschijnlijk niet weet tot welke hoogte Frankrijk in de

staatkunde besloten heeft, welke het ten aanzien van het Oostersche vraagstuk, heeft aangenomen; doch de heer *Guizot* zal het zeggen.

Hij vertegenwoordigt van buiten het geheel Frankrijk van Julij, met die wijze gematigdheid, die de sterkte en de kracht uitmaakt. De staatkunde tot behoud van den vrede toegedaan en vijand van de ondernemende propaganda, zal zijne stem gehoord worden, wanneer hij krachtadiglijk het voornemen zal aankondigen van niet te wijken voor het mogelijke verbond van Engeland en Rusland.

Wat meer is: het voortduren van het engelsch-fransch verbond is voor de beschaving der geheele wereld van het hoogste belang en tevens ook voor het behoud van den vrede.

De heer *Guizot* heeft personele betrekkingen met de hoofden van al de engelsche partijen. Torys, Whigs en radikalen; hij kent volkomen dit land, waarvan hij wonderlijk de geschiedenis beschreven heeft; bovendien is hij protestant, hetgeen een groote titel in het oude en onverdraagzame Engeland is.

Reeds langen tijd hebben de ministers onzen ambassadeur te Londen willen doen vervangen en onder hun was overeengekomen, om dezen belangrijken post den heer *Guizot* aan te bieden.

Het gewigt der zaken in het Oosten en de bij het publiek en in de kamers veroorzaakte beweging, ten gevolge der onderhandelingen tusschen Engeland en Rusland, deden het kabinet de noodzakelijkheid gevoelen, om eenen ernstigen ambassadeur te Londen te hebben. Maandag, na eene bijeenkomst bij den President van den raad, besloten de ministers den Koning het onmiddellijk vervangen van den Generaal *Sebastiani* voor te stellen en ingeval van weigering, dat zij hun ontslag zouden geven.

Inderdaad de Koning maakte zwarigheid en hun ontslag werd aangeboden. De Koning is het tegenswoordige kabinet niet zeer toegedaan, doch schroomde op nieuw in al de vertegenheden eener ministeriele Crisis te zullen vervallen. eindigde hij met toe te geven en gaf zijne toestemming aan het terugroepen van den Generaal *Sebastiani*. De eerste ambassade secretaris, de Heer *de Bourquenay*, is belast met dit besluit naar Londen over te brengen. Doch de Koning heeft omtrent de keuze, van den persoon, die den generaal *Sebastiani* zou vervangen, nieuwe moeilijkheden opgeworpen gehad; hoezeer hij in de laatste tijden den Heer *Guizot* altijd met veel gunst ontvangen heeft, aarselde hij echter het bestuur onzer belangrijkste diplomatieke zaken in zijne handen te stellen. Van zijne zijde heeft de Heer *Guizot* aan de Ministers verklaard, dat hij dien post niet zou aannemen, noch vertrekken dan voor al eer de Koning hem zelfs de verzekering zou gegeven hebben, dat hij hem in alle vertrouwen en in alle vrijheid tot deze ambassade benoemde. De Koning heeft ondertusschen een partij gekozen en de benoeming van den Heer *Guizot* onderteekend. Er blijft nog over te weten, welke staatkunde de Heer *Guizot* in last heeft te Londen aan te nemen en te volgen.

— De Baron *Bussiére*, Minister van Frankrijk bij de hoven van Saxon, is gisteren uit Parijs naar Brussel vertrokken, belast om officieel de hand van H. K. H. de prinses *Victoria* voor den Hertog van Nemours te vragen.

— Graaf *Pozzo di Borgo*, ambassadeur van Rusland te Londen heeft van Keizer Nikolaas zijn definitief ontslag, hetwelk hij sedert langen tijd verzoekt had, ontvangen.

— Men leest in den *Moniteur Parisien*: De Fransche Ambassade in Zwitserland heeft het nieuw Gouvernement van Tessin officieel erkend.

— Sedert eenigen tijd is de Stad Porrentrut, in Zwitserland, het toneel van betreurenswaardige onlusten; het volk doorloopt de straten onder oproerige bedreigingen en de kreeten van *weg met den Prefect, weg met de Berners, Leve Stockmar, Leve de Separatisten!* Daar de gewone beteugelings middelen onvoldoende erkend zijn, heeft de uitvoerende raad besloten, een Commissaris naar de plaatsen te zenden om des gevorderd, de militie op de been te brengen. De behoefte aan dit bevel wordt overigens door de meerderheid der inwoners gevoeld; de dorpen blijven vreemd aan deze beweging.

BELGIE.

BRUSSEL den 1sten Februarij.

Z. K. H. Prins *Albert* van Saxe-Coburg is heden alhier aangekomen, vergezeld van Z. K. H. den regerenden Hertog van Saxe-Coburg, zijn vader, van zijnen broeder den erfprins van Saxe-Coburg en Z. K. H. Prins *Perdinand* van Saxe-Coburg, zijn oom, benevens de Prinses *Victoria*, aanstaande gemalm van den Hertog van Nemours, worden binnen kort alhier verwacht.

De aanstaande gezaal van de Koningin van Engeland is met al de eer voor gekroonde hoofden gebruikelijk, ontvangen. Het geheele garnisoen was onder de wapenen en de kavallerie is Z. K. H. uit de stad te gemoet gereden.

NEDERLANDEN.

'SHERTOGENBOSCH, den 3den Februarij.

Bij besluiten van Z. M. den Koning zijn tot burgemeester te Erp, de heer *Willem van den Berg* en tot burgemeester te Waspik, de heer *Johannes Theodoorus van Eekert*, benoemd. Uit 's Gravenhage wordt van den 31sten Januarij gemeld. Gisteren avond is er bij Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden eene luisterrijke soirée gehouden. Al de leden van het Koninklijk Gezin en de aanzienlijksten der residentie woonden deze partij bij.

Voortaan zullen des dingsdags avonds bij Z. K. H. den Erfprins van Oranje soirées musicales worden gehouden.

Eergisteren avond heeft Zijne Excellentie de Zweedsche Minister aan het Nederlandsche hof eene soirée musicale gegeven, welke door 140 aanzienlijken der residentie is bijgewoond. Het Corps Diplomatiek, de hooge Staatsambtenaren enz. woonden deze bij. Daar Z. K. H. de Erfprins tegenwoordig des dingsdags avonds soirée zal houden, zullen die bij dezen Minister voortaan des woensdags plaats hebben.

Uit Scheveningen verneemt men, dat heden morgen de kapitein en een der matrozen van het daaar gestrande schip *de Providence*, door den Kanselier van den Franschen Gezant, van het Badhuis zijn afgehaald, om zich naar Rotterdam te begeven, alwaar zij de gelegenheid zullen afwachten om per stoomboot naar hun vaderland te kunnen terugkeeren. Deze schipbreukelingen waren door den Franschen Gezant geheel nieuw uitgerust geworden, en verlieten het dorp erkentelijk voor de moeite en zorgen, welke men ten hunnen aanzien gehad en in het werk gesteld heeft, ten uiterste voldaan over de behandeling, die zij van alle zijden hadden ondervonden, en innig dankbaar voor de menschlievende pogingen van zoo vele scheveningsche visschers, waaraan zij, naast de Voorzienigheid, hun leven te danken hebben. Zij hebben een hunner makers ongesteld op het Badhuis moeten achterlaten.

— De raad der stad Leyden heeft, in plaats van wijlen den heer *Petrus Qunauer*, tot lid der staten van Holland verkozen den heer mr. *Albert Otto Ernst greve van Limburg Stirum*, lid van den Stedelijken Raad.

— De stoomboot *William Huskinson*, varende tusschen Dublin en Liverpool, vertrok den 18 dezer met 120 passagiers van Dublin. Den geheelen avond woedde een hevige storm uit het Z. Z. W. en tegen middernacht ontdekte men dat de boot lek bekomen had, hetwelk zoo toenam, dat, niettegenstaande de onvermoeide pogingen van de equipage en passagiers, de boot bij den ochtendstond half onder water lag en de reis dien ten gevolge niet kon voortzetten. In dezen vreeslijken toestand, daar men alle oogenblikken verwachtte het schip te zien zinken, verkeerden de ongelukkige schipbreukelingen tot den volgenden avond, toen zij, tot aller vreugde, het schip *Huddersfield*, Kapitein *Clegg*, van Liverpool, zagen opdagen. Kapitein *Clegg* stuurde op het hooren der noodkreeten dadelijk naar de stoomboot, echter, wegens de hollen zee en den vreeselijken woedenden storm, was het hem onmogelijk op zijde aan boord te komen, en de uitgezette booten dadelijk verbrijzeld zijnde, was hij genoodzaakt de hoegspriet in het want van de boot te zeilen, dit gelukte, en na drie gedane pogingen had Kapitein *Clegg* 93 personen, waaronder 15 vrouwen en kinderen, gered; nu bleven echter nog 12 menschen in den wanhopigsten toestand op het wrak over, welke, hoezeer Kapitein *Clegg* alle moeite inspande, moesten achterblijven, doordien de *Huddersfield* bijna geheel ontramponneerd en de storm steeds heviger werd, echter bereikte hij gelukkig met de geredde personen Liverpool.

— 's Gravenhage den 31sten Januarij. Het heeft Z. M. dezer dagen behaagd te benoemen tot tweede luitenant à la suite der dienstdoende schutterij te 's Gravenhage, Jhr. *Mollerus*, attaché bij het Nederlandsche Gezantschap aan het Oostersche Hof, en Jhr. Mr. *Gericke*, attaché bij de Nederlandsche ambassade aan het Fransche Hof.

Men spreekt nog van meerdere bezuinigingen en vereenvoudigingen, welke binnen kort in het Nederlandsche krijgswezen zouden plaats hebben. Eenige hoofd-officieren zouden het traktement van non-activiteit bekomen; de vrijwillige werwing, welke reeds tot de afdeling grenadiers was beperkt, zal ook bij dat korps worden ingekrompen, enz. Men verzekert mede, dat de muzijk-korpsen der onderscheidene afdelingen zouden worden ingetrokken (behalve bij de afdeling grenadiers).

— Er wordt in de residentie gesproken van een nieuw geschrift van Mr. *D. Donker Curtius*, hetwelk eerstdaags het licht zou zien. Het zou de denkbeelden van dien regtsgeleerde bevatten over de veranderingen, welke, zijne inziens, in de grondwet behoorden gebracht te worden.

STATISTIEK.

Het groothertogdom, hetwelk aan de familie der prinses Victoria-Angusta-Antonetta van Saxe-Coburg Gotha, aanstaande hertogin van Nemours toebehoort, is zamengesteld uit 9 steden, 9 burgten en 440 dorpen. Het hertogdom telt in het geheel 24,970 huizen. Gotha telt 10,500 inwoners en Coburg 10,706. De bevolking der beide hertogdommen bedraagt 290,000 zielen, nagenoeg 3,700 op de vierkante mijl. Dit staat gelijk met bijna eene der voorsteden van Parijs. Onder de inwoners telt men 135,230 protestanten, 3,210 Catholijken en 2,210 Joden.

De finantien leveren jaarlijks 1,100,000 florijnen of guldens op. De gulden is een zilveren stuk van ongeveer 2 franken, hetwelk alzoo eene somme van 2,300,000 franken uitmaakt en voor het budget van uitgaven geheel benoodigd is. De schuld bedraagt 3 miljoen Guldens. Eindelijk is het contingent militie uit 1,116 man zamengesteld.

De reglbank van enkele politie te Parijs heeft in 1838 meer dan 42,000 vonnissen wegens overtredingen aan wetten en politie-ordonnantien uitgesproken. In 1839 bedroeg het getal vonnissen 20,130 waarvan 9,210 Contradictoirlijk en 10,920 bij verstek gewezen zijn.

GESTELDHEID DER CATHOLIJKE KERK IN SAXEN.

De gesteldheid der Catholijke Kerk in het koninkrijk Saxon is zoo droevig, dat het noodzakelijk wordt dezelve te beschrijven, aangezien door eene buitengewone omstandigheid dezelve tot in het Catholijke Duitschland onbekend is gebleven, hoezeer de laatste gebeurtenissen weldaden geweest zijn, om hare sympathie op te wekken.

Volgens de ingevoerde grondstellingen, tijdens de zoogenaamde hervorming der kerk, vervielen al de Catholijke kerken-goederen in de protestantsche landen gelegen aan de Vorsten, of, om de hedendaagsche taal te spreken, aan den Staat.

Doch de Saxische Vorsten, deelende de gevoelens der hervormers, verklaarden zich hunne beschermheeren, en verkregen daardoor het bezit der rijke eigendommen van kloosters en kerken. Altijd hadden die Vorsten billijke gevoelens om vele dier eigendommen aan opvoedings-gestichten te besteden, zoodat het doel der gevers, ten minste gedeeltelijk, berakt werd; doch te gelijker tijd verleenden soevereine rescripten aan de predikers der nieuwe leer en de instellingen, volgens hunne beginselen georganiseerd, de kerken, die voor den Catholijken Godsdienst gebouwd en ingerigt waren, de Roomsche-Catholijke pastorijen, de opvoeding-gestichten en de kloosters voor de handhaving en uitbreiding der zuivere Catholijke leer daargesteld. De onpartijdige geschiedenis leert ons, dat de bewoners van al die huizen daaruit dan door list, dan door geweld verdreven werden. De predikers der nieuwe leerstellingen konden van dat tijdstip rustig de inkomsten der Catholijke fondatiën genieten; zelfs toen de Saxische Vorsten tot den schoot der Kerk terugkeerden, dachten zij niet eens om de Saxen, die de leer van Luther toegedaan waren en die alleen een bezit hadden, gegrond op rescripten, hunner voorzaten, te verontrusten. Alleen handelde deze Vorsten zoodanig, dat nieuwe kerken konden gebouwd en hunne bijzondere inkomsten onderhouden worden. De Keurvorst, Koning van Polen, nam in eene plegtige akte de hoedanigheid van eeuwigdurende beschermheer (*Patronus Perpetuus*) der Catholijke Kerk in Saxon aan en verleende, bij rescripten, uit zijne bijzondere fondsen de voor het onderhoud dier kerken en het traktement der geestelijke benodigde sommen. Te gelijker tijd verleende hij ook uit deze inkomsten en levens bij rescripten, aan de protestantsche geestelijkheid van het hof, rijke traktementen, die tot den huidigen dag door de stenden vergadering zonder tegenkanting geëerbiedigd en erkend zijn, zoodat zij voortdurend rustig deze jaarwedden genoten heeft.

Toen bij den vrede van Posen, de Catholijken, die tot hiertoe alleen in Saxon getolereerd werden, eene volledige zoo godsdienstige als staatkundige vrijheid met de andere Kerkgenootschappen verkregen, dacht de Vorst niet om de protestanten in een bezit op rescripten gegrond, te verontrusten; verre van daar, Koning *Frederik August*, een Vorst van hooge billijkheid, verklaarde in eene proclamatie om de gemoederen zijner protestantsche onderdanen gerust te stellen, dat zij voor het toekomstige zouden behouden al hetgeen zij bezaten en dat hij op zich nam in de behoeften van den Catholijken eeredienst te voorzien. Op die wijze voorzagen sedert het jaar 1708 tot aan de Constitutie van 1831 de Catholijke Vorsten, in hoedanigheid van voorstanders en stichters onzer tegenwoordige Catholijke Kerken, dat is te zeggen, die van Dresden, Leipzig, Hubertsburg, Zwickau en de kapel van Meissen, door rescripten in de voor het onderhoud der geestelijken, der Scholen, Gast- en Vondelingshuizen, benodigde sommen; sommen welke voor het geheele land 30,000 kroonen beliepen. De Catholijken waren derhalve sedert meer dan eene eeuw in het rustig bezit, toen ongelukkiglijk de Constitutie van 1831 al de betrekkingen kwam te veranderen, hoezeer zij aan al de in dat Koninkrijk toegelaten Christelijke Kerkgenootschappen gelijke burgerlijke en kerkelijke regten verzekerde. De vergaderde Staten vermeenden in de akten, waarbij de Vorsten als *Patroni Ecclesiae* zich belast hadden, in de behoeften der Catholijke kerken te voorzien, eene omstandigheid op te merken, welke de gelijkheid der onderscheidene geloofsbelijdenissen vernietigde, en verzochten dien ten gevolge, dat de Catholijken zouden gehouden zijn voor het onderhoud hunner geestelijkheid, hunner kerken en scholen te betalen.

Wij zouden zelfs de billijkheid van dezen maatregel toelaten, wanneer men den Catholijken het volle genot latende der inkomsten, welke hun door koninklijke rescripten gewaarborgd waren, van hun niets gevorderd had, dan het *Surplus*, het overschot, van hetgeen hunne godsdienst kon kosten, doch de debedelden het gerechtigheid door de Staten, waren, zoo het schijnt van eenen anderen aard.

De rescripten der Vorsten ten behoeve der protestantsche Kerk werden gehandhaafd, die ten voordeele der Catholijken immers niet; waar is derhalve de gelijkheid? Men had dezelve noodzakelijk of moeten handhaven of allen afschaffen. In dit laatste geval zouden al de kerkelijke goederen, welke tijdens de hervorming aan de protestanten overgegaan waren, het eigendom van den staat zijn geworden en gediend hebben om de openbare schulden aanmerkelijk te verminderen. De twee Kerkgenootschappen hadden alsdan elk de kosten van hunnen eeredienst betaald, terwijl thans de Catholijken alleen betalen en de protestanten de inkomsten genieten, welke hun door de rescripten der Vorsten verzekerd zijn. Doch dit is nog niet alles.

Met uitzondering van Z. K. H. den Prins *Jan*, zijn de vertegenwoordigers der Catholijke kerk, bij de staten alleen zamengesteld uit eenige individuele leden van dezen godsdienst, de vertegenwoordigers der kloosters van de orde van Citeaux, van Marienthal en Mariënhenshove, welke eertijds met volle regt in de staten vergadering zitting hadden, zijn daarvan uitgezonderd en door den eersten (protestantschen) predikant van het hof van Dresde en door den Surintendant van Leipzig, die, voor dat de nieuwe constitutie geproclameerd werd, nooit stem bij de staten gehad hadden, vervangen geworden. De Catholijke geestelijkheid des Koninkrijks wordt alleen door den Deken der Cathedrale kerk, residerende te Baulzen, vertegenwoordigd, die, door zijne gesteldheid, zelfs niet genoege over de behoeften der Catholijken van het land kan onderrigt zijn, want het is alleen ten gevolge eener geheel bijzondere omstandigheid, dat de tegenwoordige Deken der Cathedrale kerk ook bij toeval op dit oogenblik de functien van Vikaris - apostoliek waarneemt. De hoofden der Catholijke kerk hebben inderdaad aan de staten vertoogen tegen hunne onbillijke vorderingen gedaan; doch die vertoogen zijn zonder eenig gevolg gebleven; er werd integendeel beslist, dat de door de schalkist verleende ondersteuning voor de behoeften der Catholijke kerk zouden verminderd en door eenen parochialen inpost vervangen worden.

Inderdaad in hunne laatste zitting hebben de staten het verlangen uitgedrukt dat, wanneer deze belasting moest geheven worden, de geestelijke autoriteiten en de Catholijke inwoners der parochien over de wijze van heffing werden gehoord; doch de minister der eerediensten sloeg hoegenaamd geen aandacht op dit verlangen; hij gewaardigde zich zelfs niet, in zulk eene belangrijke zaak den Catholijken raad tot zijn ministerie behorende, te raadplegen: hoezeer hij, volgens de Constitutie, verplicht is in al de zaken, betrekkelijk de Catholijken, denzelven te hooren. Wat meer zij. Bij zijn besluit van den 10 October 1838 heeft het den minister der eerediensten behaagd, te bevelen, dat elk Catholijk voor parochiale belasting zoude betalen eene somme, gelijk aan de helft der personele belasting, waarvoor hij is aangeslagen, met deze bijvoeging nog, dat, in geval de personele belasting niet meer dan 2 of 4 grossen zou bedragen, het minimum der parochiale belasting op 6 grossen, dat is te zeggen, op het driedubbeld van het personeel bepaald zou zijn. Daar vele leden van het Catholijk kerkgenootschap van Dresde tegen dit besluit bij den Koning gereclameerd hadden, gewaardigde het Z. M. te verklaren, dat de personen, die meer dan 30 kroonen personele belasting zouden betalen, niet hooger dan voor 15 kroonen voor de parochie konden aangeslagen worden. Alzoo werd het gewigt dezer belasting voor de rijken, maar niet voor de vaders des huisgezins, voor de werklieden, huisbedienden enz, verligt, die, volgens het ministerieel besluit, veel meer voor hunne kerken en scholen, dan voor het gouvernement betalen; daarenboven moet deze belasting door de Catholijken, die landerijen bezitten, voor welke zij verplicht zijn tot onderhoud der kerken en der protestantsche leeraren bij te dragen, opgebracht worden.

In gemengde huwelijken is de protestantsche echtgenoot als parochiale belasting voor zijne Catholijke vrouw ten minste zes grossen, of het vierde van het personeel van het paleis, wanneer deze ééne kroon tot het maximum van 15 kroonen bedroegen, verplicht te betalen. Het besluit hield ook in, dat deze taks tot den 15 December van het jaar 1839 zou blijven ontvangen worden en om den ontvangst daarvan te verzekeren, werd eene premie van acht ten honderd aan de ontvangers toegekend. Zelfs de Catholijke geestelijkheid was aan deze belasting onderworpen en de ontvangers gingen met zulke gestrengheid voort, dat de arme inwoners, vooral die ten platten lande, daartegen hevige klagen deden hooren.

Wanneer men in aanmerking neemt, dat die ongelukkigen dikwerf op vele uren afstands eener Catholijke kerk wonen, dat zij zelden even als in sommige andere rijken in de mogelijkheid zijn dezelve te bezoeken, dat bij gebreke om hunne kinderen naar eene ver afgelegene Catholijke school te zenden, zij genoodzaakt worden hunne kinderen aan eene protestantsche school onderwijs te doen

geven, dan bezef men van zelfs, dat velen hunner, om zich aan zoovele kwellingen en mishandelingen te onttrekken het verlangen ondervinden om afvallig te worden, des te meer, daar de ontvangers niet ophouden hun toe te voegen. » Zoo gij niet kunt betalen, gaat uwen Priester zoeken of wordt luthersch. » Inderdaad dit schijnt het wezenlijk doel geweest te zijn, hetwelk deze belasting heeft doen invoeren. om op die wijze des te gemakkelijker proselijten te maken; en waarlijk eenige personen, om deze belasting te ontduiken, hebben den lutherschen eeredienst omhelsd; bij gevolg, om den Catholijken van Saxon voor zulke wreede kwellingen te behoeden; heeft de bisschop, Vikaris apostoliek het zich tot eenen geheiligden pligt gemaakt, persoonlijk in deze zaak tusschen beide te komen en betaalde uit zijne eigene penningen de parochiale belasting ten bedrage van ongeveer 100,000 franken, en om zich die somme te verschaffen hypothekeerde hij zijn eigendom en met dezelve aan de autoriteiten ter hand te stellen, had hij nog het voordeel om de acht ten honderd voor de ontvangers uit te sparen.

Op eene dusdanige wijze worden de Catholijken van Saxon behandeld. Wanneer men in de Catholijke landen op eene dergelijke wijze tegen de protestanten te werk ging, zou de alarmklok overal luiden, maar elk waar Catholijk is doordrongen van het gedacht, dat de poorten der Hel tegen zijne kerk niets zullen vermogen.

ADVERTENTIEN.

*** Heden beviel zeer voorspoedig van eene Dochter **A. M. B. HERMANS**, geliefde echtgenoot van **J. H. R. VAN ROER.**

Grave,
den 2den Februarij 1840.

*** Door **A. P. VAN LANGENHUIZEN**, is aan de intekenaars verzonden de *Eerste, Tweede en Derde aflevering* van de:

GESCHIEDENIS

VAN

KEIZER NAPOLEON,

TEKST VAN LAURENT L'ARDECHE,

TEKENINGEN VAN HORACE VERNET.

Vrij gevolgd naar de Hoogduitsche uitgave.

I Deel, groot-8o. met 500 afbeeldingen, in 34 afleveringen.

VOORWAARDE VAN INTEKENING.

- 1o. Het werk zal, ten aanzien van papier en formaat, gelijk zijn aan de uitgegeven afleveringen, en de afbeeldingen zullen ook volgens dezelve worden uitgevoerd.
- 2o. Maandelijks zal eene aflevering in het licht verschijnen, en aan de intekenaars vrachtfrij worden toegezonden.
- 3o. Elke aflevering is op den geringen prijs van 50 centen, voor de intekenaars, gesteld.
- 4o. De intekening geschied bij alle voorname Boekhandelaren en Post-Directeuren binnen dit Rijk, tot dat de vierde aflevering het licht zal zien.

NB. De eerste, tweede en derde aflevering zijn op franco aanvraag bij den Drukker en Uitgever ter inzage verkrijgbaar.

Uit de Hand te Koop

Een mooi, sterk en weldoortimmerd HUIS, binnen de stad Weert gelegen, met 3 BENEDENKAMERS, 4 BOVENKAMERS, KELDER, ZOLDER, KEUKEN met POMP, ACHTERKEUKEN, groote TUIN er achter, zeer ruime Opvaart, BINNENPLAATS en 2 STALLINGEN. Alles in den bestey stand.
Te bevragen bij den Notaris **CEYSSENS** te Weert.

JAARMARKTEN

TE
OSS.

PAARDEN- BEESTEN- en LINNENMARKT.

1. Woensdag na den 2den Februarij,
2. Donderdag voor Half Vasten,
3. Den tweeden Woensdag in April,
4. Daags voor H. Sacramentsdag,
5. Woensdag na Maria Hemelvaart,
6. Donderdag voor Ossche Kermis, die is Zondag na St. Michiel.
7. Den 1sten Woensdag na den 1sten November; doch die dag op het feest van den *H. Willibrordus* invallende, dan daags daarna
8. en den laatsten Woensdag in November.

*** **J. STRAATMAN**, Apothecar te 's Bosch, maakt aan zijne geëerde begunstigers en een ieder bekend, dat hij is verhuisd naar de Vugterstraat, Wijk H. No. 211, over de Apostelstraat, beveelt zich in een ieders guast en belooft eene prompte en civiele bediening.

Thans zijn bij denzelven goede BLOEDZUIGERS a / 9.00 de 100 te bekomen; konaat en brieven franco.

BEKENDMAKING.

De Notaris **VAN DER HEYDE**, residerende te Eindhoven, zal, in het nieuw Logement te Helmond, op de Zuidwillemsvaart, op Maandag den 24sten Februarij 1840, ten vijf ure des namiddags, in het openbaar opveilen en veertien dagen later, ten ure voormeld, sijnal verkopen:

Gemeld nieuw LOGEMENT, zijnde eene groote, sterke en wel doortimmerde HUIZINGE, bevattende onderscheidene BENEDEN- en BOVENKAMERS, ruimen ZOLDER, KEUKEN, KELDER, POMP en verdere gerijven; STAL voor acht Paarden, HOOF- en STROOI-ZOLDER, daarboven ERF en TUIN, te zamen groot 5 roeden, 9 ellen, Kadastraal bekend Sectie D. No. 67, 582 en 583.

Dit HUIS cum annexis is door deszelfs ruimte, inrigting en schoone ligging aan de markt, bijzonder geschikt tot het houden van Logement en uitoefenen van alle peringen en bedrijven.

Aan te vaarden op Paschen 1840. *20 Reg*
ZEGT HET VOORT.

De Boekhandelaar **J. R. VAN RUSSUM** te Utrecht, heeft uitgegeven:

KERK- EN KERKHOFWIJDING.

Twee REDEVOERINGEN uitgesproken bij de Kerkwijding te Harmelen den 29sten October 1839, en bij de Kerkwijding te Houten den 2de Julij 1833 door **J. G. WENNEKENDONK**, Pastoor te Schoonhoven, in nette carlonne band. 80 Cents.

Van denzelfden Schrijver ziet het licht:

2o. GEBEDENBOEK VOOR ROOMSCH-KATHOLIJEN

2o. Vermeerderde druk.

De eerste uitgave ruim 3000 Exemplaren, werd binnen vier jaren uitverkocht, terwijl deze vermeerderde druk, zich bijzonder door helderheid van papier onderscheidt.

3o. DE ZIEL BRANDENDE VAN LIEFDE TOT GOD.

Door hare vereeniging met de geheiligde Harten van JESUS en MARIA, naar het Fransch van **BAUDRAND**, door een R. K. Priester Prijs. 1.00

Deze Werkjes zijn alom te bekomen; intusschen hebben de Heeren **ARKESTEYN EN ZONN** te 's Bosch zich bijzonder met de bezorging voor Noord-Brabant willen belasten, alwaar men gemakshalve tevens bestellingen kan opgeven.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De Belg. fondsen waren den 1sten Februarij de 2½ pCt. 58½ de 5 pCt. 100 de 4 pCt. 92½, de 3 pCt. 70½
De Ardoins 133

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

BEURS VAN AMSTERDAM.

Heden, Zaterdag den 1sten Februarij 4½ Ure.

Werk. Schuld. 2½ pCt. 52½, 1½ Dito. 5 pCt. 98½ Kansbrij. 123½
Synd. 4½ pCt. 92½, ½ Handelm. 174, 175. 4½ O. Ind. 5 pCt. 96½, 97½ Ardoins 85 p. st. 23½, 1½, 1½ Dito Coupon 17½ Oude Rusen. 105½ Roebels 6 pCt. 69½

Latere berichten.

PARIS, den 1den Februarij.

Wij hebben heden geene Fransche papieren ontvangen.
Het Engelsch ministerie heeft in de beide kamers eene groote nederlaag verkregen. De Kamer der gemeente (Zie Londen) heeft de voor Prins Albert gevraagde dotatie met 20,000 ponden sterling verminderd en de Kamer der lords hebben onbepaaldelijk debil verdaagd over den voorrang van den Prins boven de Engelsche prinses. Deze twee stemmingen zijn het resultaat eener kuiperij der Tories om de Koningin eene persoonlijke onaangenaamheid te doen ondervinden en haar alzoo te straffen voor den afkeer, welke zij voor de groote Engelsche aristocratische partij aan den dag legt. Lord Wellington heeft zich aan het hoofd voor de verdaging in de kamer der Lords, en Sir Robert Peel in de kamer der gemeente gesteld.

De Lloyd Ootrichien deelt eenen brief uit Pyre mede van den 13den Januarij, waarin bijzonderheden over de zamenzwering in Griekenland (zie boven) gegeven worden. Het komplot door goddienslige woelgeestigheid gedreven, had ten doel om op nieuw jaarsdag, volgens den Griekschen kalender, den Koning bij gelegenheid dat hij naar de Cathedrale kerk zou gaan om den dienst bij te wonen, op het lijf te vallen. Men wilde hem dwingen om zich volgens den Griekschen ritus te laten doopen en in geval van weigering moest hij met al de Catholijken die hem vergezelden, in de stad verspreide Catholijken zouden hetzelfde lot ondergaan.

Colocotroni is ingelijks gearresteerd. In weerwil dezer gebeurtenis is de rust hewaard gebleven, en de Koning is volgens gewoonte naar de hoofdkerk gegaan. Het doel der zamenzwering is om al de Orthodoxe Grieken van Europa of Azia onder eenen scepter te brengen en het schijnt, dat ingeval Koning Otto weigerde den Catholijken Godsdienst af te zweren, het koninkrijk aan Keizer Nikolaas zou aangeboden worden. Deze slag komt van de Russische partij; de constitutionele partij zegeviert.

Men ziet hoe gelukkig de ontdekking dezer zamenzwering is. Vele arrestatie hebben plaats gehad.